

Nr 260.

Av herr **Olsson** i Mellerud, om understöd åt förre telefonreparatören *J. R. Jansson-Vilborg*.

Telefonreparatören Johan Rikard Jansson-Vilborg, anställd vid kungl. telegrafverket, Göteborg, råkade under sitt arbete den 2 mars 1931, då han under svåra vägförhållanden hade att förflytta sig å sitt tjänstefordon, bliva påkörd av en mötande automobil och ådrog sig därvid så svåra skador, att de, utom framtida men, krävde mera än två års lasarets- och övrig läkarevård. Av skadorna åstadkommet framtida men taxeras enligt i närslutna handling återopat läkareintyg till en nedsättning av arbetsförmågan med $66\frac{2}{3}$ procent, och bestämdes ersättningsbeloppet av riks försäkringsanstalten till 1,333 kronor 34 öre per år. I och med tidpunkten för ovannämnda beslut inträdde emellertid Jansson-Vilborg i pensionsåldern och avgick ur tjänst med en enligt pensionskassans bestämmelser tillerkänd pension av 1,824 kronor per år, och då den tillerkända ersättningen för skada understeg det utgående pensionsbeloppet, befriades riks försäkringsanstalten helt och hållet från utbetalning av ersättning för skada i detta fall. (Se kungl. kungörelse av den 30 november 1917 angående särskilda bestämmelser om tillämpning av nämnda lag å statens arbetare, som användas i arbete för statens räkning.)

Undertecknad gör ingen invändning mot den grundläggande principen för nämnda kungörelses stadganden i allmänhet, men i återopade olycksfall har densamma dock enligt undertecknads mening kommit att verka oskäligt hårt. Förhållandet är nämligen, att de skador Jansson-Vilborg vid olycksfallet ådragit sig äro av sådan art och omfattning, att de omöjliggjort för honom att ens i enklaste göromål för *egen räkning* kunna klara sig själv, vilket förhållande givetvis förorsakar ej obetydliga, årliga kostnader. Högra armen och handen ha exempelvis skadats på ett sådant sätt, att handen icke kan gripa eller fasthålla något som helst föremål. (Jansson-Vilborg är högerhänt.) Högra benet är oformligt kort och krokigt och foten är skadad så, att för densamma måste användas en särskilt konstruerad sko — den senare förorsakande en, enligt egen uppgift, årlig merkostnad av cirka sjuttio kronor. Å benet finnes fortfarande öppet sår, som kräver vård.

Uppenbart torde vara, att då en sextio års man blir försatt i ett sådant tillstånd äger han icke längre den möjlighet till anpassning av sina oskadade lemmar, som skulle stått till buds en yngre person, utan följden blir helt naturligt, att såväl mannen som hans hushållsbestyr måste som en följd av de genom olycksfallet dragna skadorna skötas av andra, allt förorsakande kostnader, som Jansson-Vilborg som pensionär icke behövt dragas med, om olycksfallet i arbetet i ej inträffat.

Det torde ej vara orimligt, att dylika kostnader ersattes genom riksförsäkringsanstalten, men då detta på grund av ovannämnda kungörelses lydelse icke torde vara möjligt, får undertecknad med hänvisning till vad ovan anförts hemställa,

att riksdagen måtte besluta tilldela förre telefonreparatören vid kungl. telegrafverket, Göteborg, Johan Rikard Jansson-Vilborg ett årligt understöd av 400 kronor, avsett att bestrida genom olycksfall i arbete förorsakade merkostnader.

Stockholm den 21 januari 1934.

C. P. Olsson,
Mellerud.

Bilagor.

Kungl. telegrafstyrelsen, Stockholm.

Den skadade: telefonreparatören Johan Rikard Jansson-Vilborg Residensgatan 6 A, Vänersborg; anställd vid kungl. telegrafverket, Göteborg. Genom beslut denna dag har riksförsäkringsanstalten jämlikt bestämmelserna i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete funnit ovan angivna person född den 21 juli 1873 vilken skadats till följd av olycksfall i arbete den 2 mars 1931 (skada å höger ben och hand) berättigad till livränta att utgå från och med den 2 augusti 1933 till och med den 1 maj 1934 med 1,333 kronor 34 öre för år räknat.

Härvid har den skadades arbetsförtjänst under ett år, räknat tillbaka från olycksfallet, jämlikt bestämmelserna i 9 § av lagen beräknats till 3,000 kronor, varav vid bestämmande av livräntans storlek två tredjedelar tagits i betraktande, och skadan, sådan densamma angivits i ett av doktor Gustaf Pettersson, Vänersborg den 2 augusti 1933 utfärdat läkarintyg, ansetts medföra nedsättning av arbetsförmågan med $66\frac{2}{3}$ procent.

Under hänvisning till kungl. kungörelsen den 30 november 1917 angående särskilda bestämmelser i fråga om tillämpning av nämnda lag å arbetare, som användas till arbete för statens räkning, får riksförsäkringsanstalten tillika meddela, att ifrågavarande ersättning skall till den skadade utgivas, i den mån ej i anledning av olycksfallet på grund av eljest gällande bestämmelser sådant understöd utgår, som enligt 11 § av lagen må avdragas från ersättning enligt densamma, och skola i fråga om ordningen för ersättningens utbetalande föreskrifterna i § 14 av nämnda lag och § 2 av kungl. kungörelse den 31 december 1917 angående utbetalning av ersättning enligt lagen lända till efterrättelse.

Besvär över förestående beslut må i händelse av missnöje anföras hos kungl. försäkringsrådet inom 30 dagar efter delfäendet.

Av beslutet har riksförsäkringsanstalten givit den skadade del genom översändande av bestyrkt avskrift av denna skrivelse.

Efter utgången av den tid, för vilken livräntan sålunda blivit bestämd, torde insändas nytt läkarintyg för den skadade med fullständig beskrivning å hans dåvarande av olycksfallet föranledda tillstånd.

Stockholm den 10 augusti 1933.

På riksförsäkringsanstaltens vägnar:

SVEN SIDVALL.

Till linjedirektören, Göteborg.

Med översändande av närslutna avskrift av riksförsäkringsanstaltens skrivelse den 10 augusti 1933 angående livränta åt reparatören Johan Rikard Jansson-Vilborg från och med den 2 augusti 1933 till och med 1 maj 1934 får kungl. telegrafstyrelsen härigenom meddela, att då Jansson-Vilborg den 4 juli 1933 beviljats avsked ur telegrafverkets tjänst från och med utgången av juli månad 1933 samt tillerkänts en årlig pension av 1,824 kronor, att utgå från och med den 1 augusti 1933, skall någon utbetalning av den honom tillerkända livräntan icke verkställas.

Stockholm den 15 september 1933.

Kungl. telegrafstyrelsen:

J. ALFRED LUNDGREN.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

A. GUSTAFSSON.

Kungl. telegrafstyrelsen, kanslibyrån, Stockholm.

Den skadade: Johan Rikard Jansson-Vilborg, Residensgatan 6 A, Vänersborg. Med anledning av Eder skrivelse den 31 augusti 1933 får riksförsäkringsanstalten meddela, att den ovan angivne Jansson-Vilborg tillerkända livräntan skall utbetalas endast i den mån densamma överstiger summan av den skadades statspension och till honom av statsmedel utgående dyrtidstillägg å pensionen.

Stockholm den 13 september 1933.

På riksförsäkringsanstaltens vägnar:

SVEN SIDVALL.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

A. GUSTAFSSON. BRITA HAMMARQUIST.
